

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuctio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 35. Quàm perniciosum sit falsas rerum ideas mente concipere

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

1. Cor. 2. 9. Cum igitur ad gloriam sempiternam ab origine mundi nobis paratam destinati simus, error gravissimus est nō æternis, sed humanis rationibus in nostris operationibus duci, vitamque instituere non gratiæ divinæ instinctu, sed ex principiis naturæ. Felices sunt qui intima penetrant, qui cum Deo intus morantur, & nulla affectione foris tenentur. Hi sunt homines interiores, qui ad arcana Dei percipienda disponunt se, & eum in se loquentem audiunt. Qui verò rebus exterioribus moventur, qui libenter rumores audiunt, qui theatra avidè spectant, licèt honestas satagant vanitatis suæ causas prætexere, divisi sunt, interiores non sunt, sibi adhærent, non Deo; delicias mundi quærunt, non cæli. Lumen quippe illis deest ad rerum divinarum notitiam necessarium; quia eas nunquam, vel rarò & obiter meditantur, unde fit ut de bonis æternis parum solliciti, *in vanitate sensus sui ambulent. Ephes. 4. 17.* sicut ait Apostolus, *alienati a vita Dei per ignorantiam.* Quò magis enim proficit homo in prudentia carnis, eò magis ignorat quæ Dei sunt: tantumque detrahitur divino amori, quantum impenditur creaturis.

§. XXXV. *Quam perniciosum sit falsas rerum ideas mente concipere.*

Sapiens est qui suis momentis ponderat res & estimat prout sunt, non sicut prædicantur & æstimantur ab hominibus. Quælibet enim res duas veluti facies habet, unam veram, alteram fucata & apparentem. Vera est quæ divinis rationibus & ideæ in mente Dei existenti conformis est: altera secundùm ideas & affectus hominum, & secundùm pravas amoris proprii præscriptiones efformatur. Sic Episcopatus, ut hoc utar exemplo, secundùm veram, & divinam ideam est onus angelicis humeris formidandum, & servitus qua tenetur Episcopus animarum saluti consulere ad præscriptum divinarum & Apostolicarum institutionum, strictissimam de illis rationem Deo redditurus in die iudicii. In idea autem hominum Episco-

patus est dignitas, ad quam qui promovetur gradum conspicuum in Ecclesia obtinet, divitias adipiscitur, & ab omnibus honoratur: Unde fit, ut qui Episcopatum respicit secundum veram ideam, timeat, fugiat & oblatum constanter recuset: qui verò ipsum desiderat & omni conatu consequi nititur, falsas hominum ideas in mente habet, se ipsum quærens, non Deum. Idem de aliis gradibus & dignitatibus tam Ecclesiasticis, quam mundanis dicendum est: atque hinc oritur totius orbis omniumque ordinum perversitas & perturbatio, quòd veras rerum ideas & definitiones plerique ignorant & hujus mundi tenebris, ac præstigijs assueti veritatem oderunt, nec idonei sunt ad divinum lumen recipiendum, quod non nisi mundis corde communicatur. Vocabula usurpantur heroïcis Sanctorum virtutibus, Christi que sanguine consecrata; & hi quidem Episcopi, illi Sacerdotes, aut Diaconi, quidam Monachi & Religiosi, alii Reges & Principes & judices populi; omnes autem Christiani nuncupantur: sed quale sit horum nominum pretium, quæ vis & significatio, quibus virtutibus excellere debeant qui in prædictis gradibus sunt constituti, quæ singulorum idea sit, quæ leges, quæ officia, quæ definitio, nemo scit, nemo investigat; rebusque neglectis sola remansit titulorum majestas & rerum umbra, ac inanis imago. Nemo se talem exhibet, qualis dicitur, nemo sequitur Christi vestigia. Hoc autem malum operatur in nobis amor sui, vitium pessimum & subtilissimum, quod vix peritissimi agnoscunt, vix sanctissimi vincunt. Bona verò & mala hujus vitæ, si veras eorum ideas respiciamus, vix ullum discrimen admittunt, utraque enim vana sunt & momentanea & quasi nihilum computantur. Ideò David vir secundum cor Dei solam æternitatem mente versabat dicens: *Cogitavi dies antiquos & annos æternos in mente habui. Psal. 76. 6.* Et filius ejus Salomon omnium mortalium sapientissimus, recensitis omnibus tam bonis, quam malis hujus vitæ, exclamat & concludit: *Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Eccl. 1. 2.*